

בס"ד. ש"פ אחרי-קדושים, י"ג אייר, ה'תשכ"ד

(הנחה בלתי מוגה)

דבר אל כל עדת בני ישראל גוי קדושים תהיו כי קדוש אני גוי¹, וצריך להבין², מהו הנתינת טעם דכי קדוש אני שלכן קדושים תהיו, והלא לא נערוך אליו קדושתו³, ומי ידמה לך ומי ישוה לך כו'⁴. ומביא כ"ק אדמו"ר הצ"צ במאמרו על פסוק זה (בביכל שנפדה מהשבי)⁵ מ"ש במד"ר⁶, כתיב⁷ ואתה מרום, רוממות אתה נוהג בעולמך כו', נתת קדושה לישראל לעולם, שנאמר קדושים תהיו, ומבאר⁸, שהמכוון שהוא ציווי, וגם הבטחה, שסופכם להיות קדושים (ומביא דוגמא על זה מפירוש הכתוב⁹ ואהבת את הוי' אלקיך, שהוא לשון ציווי ולשון הבטחה¹⁰). וממשיך לבאר מ"ש ואתה מרום לעולם⁷, שמורה על ענין הנצחיות, ע"ד מארז"ל¹¹ כל מקום שנאמר לי אינו זו לעולם, שענין זה נמשך מבחי' אני הוי' לא שניתית¹², וזהו ואתה מרום לעולם, שמבחי' רוממות נמשך שיהי' בבחי' לעולם, בלי שום הפסק. והיינו, שגם הקדושה דישראל היא באופן של נצחיות והעדר השינוי (נתת קדושה לישראל לעולם), וכמובן גם מהפסוק אני הוי' לא שניתי, שסיומו ואתם בני יעקב לא כליתם.

(ב) **והנה** בכתוב זה נמנו ג' בחינות קדושה¹³. בחי' הא' היא מ"ש דבר אל כל עדת בני ישראל, שהרי בני ישראל, מצד עצמם (גם קודם הצייוי קדושים תהיו) הם גוי קדוש¹⁴. ובחי' הב' היא מ"ש קדושים תהיו, שזוהי קדושה נוספת על קדושת בני ישראל מצד עצמם. ובחי' הג' היא מ"ש

(6) פרשתנו (קדושים) פכ"ד, ב.

(7) תהלים צב, ט.

(8) אוה"ת שם. וראה גם מאמרי אדמו"ר האמצעי שם (ע' תקעט).

(9) ואתחנן ו, ה.

(10) תו"א תשא פו, ג.

(11) ויק"ר פ"ב, ב.

(12) מלאכי ג, ו.

(13) ראה אוה"ת שם ע' קח.

(14) יתרו יט, ו.

(1) פרשתנו (קדושים) יט, ב.

(2) רד"ה קדושים תהיו במאמרי אדמו"ר הזקן תקס"ב ח"א ע' קעד. ח"ב ע' תכ; מאמרי אדמו"ר האמצעי ויקרא ח"ב ע' תקלג; סהמ"צ להצ"צ קנג, ב. רד"ה דבר אל כל עדת בני ישראל תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' רמה); עטר"ת (סה"מ עטר"ת ע' שפז).

(3) פיוט יגדל.

(4) תפלת נשמת.

(5) נדפס לאח"כ באוה"ת פרשתנו (קדושים) ס"ע קח ואילך.

כי קדוש אני, שזהו ענין נעלה יותר גם מהקדושה דקדושים תהיו. והיינו, דעם היות שקדוש אני הוא נתינת טעם על קדושים תהיו, מ"מ, הקדושה דקדוש אני היא נעלית יותר, וכדאיאתא במדרש¹⁵ עה"פ קדושים תהיו, יכול כמוני, ת"ל כי קדוש אני, קדושתו למעלה מקדושתכם. אך מ"מ, גם הקדושה דכי קדוש אני, קדושתו למעלה מקדושתכם, נמשכת לישראל, כמובן ממ"ש כי קדוש אני, שזהו נתינת טעם על קדושים תהיו.

וזהו גם¹³ מ"ש במדרש¹⁶ משל לבני מדינה שעשו ג' עטרות למלך מה עשה המלך נתן א' בראשו ושתיים נתן בראש בניו, וכך הם ג' הקדושות שמקדישים את הקב"ה קדוש קדוש קדוש כו'¹⁷, שנתן א' בראשו וב' נתן בראש בניו. והיינו, שב' המדריגות דעדת בני' וקדושים תהיו הן שתי העטרות שנתן בראש בניו, ובחי' קדוש אני היא העטרה שנתן בראשו¹⁸. אך גם בחי' קדוש אני, שזוהי העטרה שנתן בראשו, נמשכת לישראל, כנ"ל. וכמובן גם מזה שהמשכת כל ג' הכתרים (גם הכתר שנתן בראשו) היא ע"י בני המדינה, וכיון שזהו ענין שנעשה ע"י עבודתם של ישראל¹⁹, לכן נמשך להם גם הכתר שנתן בראשו. אמנם, ענין זה יהי לעתיד לבוא, שזהו שאמרו רז"ל²⁰ עתידין צדיקים שאומרים לפניהם קדוש כדרך שאומרים לפני הקב"ה, והרי לפני הקב"ה אומרים קדוש קדוש קדוש כו', שקאי על כל ג' הכתרים [ואף שלשון רז"ל הוא כדרך, היינו שהוא דוגמא בלבד, הרי זה עכ"פ כדרך הקדושה של הקב"ה], אלא שגילוי זה יהי לעתיד לבוא, ועכשיו מתגלים רק ב' הבחי' דקדושה.

וביאור הענין יובן ע"פ פירוש הפנים יפות²¹, שענין בני ישראל היינו גם בני אברהם ויצחק, כמ"ש במד"ר²² שגם אברהם ויצחק, (כולם) נקראו בשם ישראל. וע"פ הידוע שענינים של ג' האבות אברהם יצחק ויעקב הוא בחי' חג"ת²³, הרי מובן, שקדושה הא' (שזהו מש"נ דבר אל כל עדת בני') היא מצד בחי' חג"ת, ובעיקר בחי' תפארת, כי ישראל (יעקב) הוא בחי' התפארת. וקדושה הב' (קדושים תהיו) היא בחי' כתר

תלוי בישראל דוקא — רד"ה צאינה וראינה

תר"ן. תר"ס. עזרת. תרח"ץ. תש"ח. ועוד.

(20) ב"ב עה, ב.

(21) ריש פרשתנו — הובא באוה"ת שם.

(22) ר"פ תולדות (פס"ג, ג).

(23) ראה פרדס שער כב (שער הכינויים)

פ"ד. מאורי אור א, כז. ובכ"מ.

(15) ויק"ר פכ"ד, א.

(16) ויק"ר פכ"ד, ח.

(17) ישעי' ו, ג.

(18) ראה גם מתנות כהונה לויק"ר שם.

(19) כמארו"ל (חולין צא, ב) אין מלאכי

השרת אומרים שירה עד שיאמרו ישראל למטה

תחלה כו', ונמצא מה שהמלאכים מכתירין

דז"א. וקדושה הג' (כי קדוש אני) היא בחי' כתר דאריך²⁴, שזהו מה שיתגלה לעתיד לבוא (ע"כ תוכן מאמר הצ"צ).

ג) **ועפ"ז** יש להוסיף ולבאר בפירוש הפסוק דבר אל כל עדת בני גו', שחשיב כאן כל המדריגות דסדר ההשתלשלות, מלמטה למעלה. דהנה, (כל) עדת היא ספירת המלכות²⁵, כי ספירת המלכות כלולה מכל עשר הספירות, ולכן נקראת עדה, דאין עדה פחותה מעשרה²⁶. ומ"ש כל עדת היינו כפי שהמלכות מבררת את כל הניצוצות הנכללים בה. ובני ישראל, הנה ישראל הוא חג"ת (כנ"ל), ובני ישראל (שזהו מה שנמשך מישראל) קאי על בחי' נה"י (ע"ד מ"ש²⁷ וכל בניך לימודי הוי'), שהם ענפי חג"ת. קדושים תהיו הוא כתר דז"א, וכי קדוש אני הוא כתר דאריך (כנ"ל). אך גם המדריגה היותר נעלית, כי קדוש אני, נמשכת לישראל, וכנ"ל שגם העטרה הג' נמשכת לישראל, כיון שנעשית ע"י עבודתם. וזהו גם מ"ש¹⁷ קדוש קדוש קדוש הוי' צבאות (ומסיים) מלא כל הארץ כבודו, דכיון שכל ג' הפעמים דקדוש שייכים לעבודת המטה, לכן הרי זה נמשך בכל הארץ. אלא שקדושה ועטרה הג' היא בהעלם עכשיו, ותתגלה לעתיד לבוא, כנ"ל שעתידים צדיקים שיאמרו לפנייהם קדוש כדרך שאומרים לפני הקב"ה.

(25) ראה מאורי אור מערכת ע אות ה. אוה"ת ויקהל ע' ב'צז-ב'צח.
 (26) ראה סנהדרין עד, ב.
 (27) ישעי' נד, יג. וראה פרדס ערך לימודי ה' — הובא ונתבאר באוה"ת נ"ך ח"ב ע' תתלז.

(24) ראה סד"ה והתקדשתם תרכ"ו (סה"מ תרכ"ו ע' פו). סד"ה דבר אל כל עדת בני תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' רנב); עטר"ת (סה"מ עטר"ת ע' צה ואילך).